

Chúa Nhật Tuần V - Mùa Thường Niên

Bài đọc 1 G 7,1-4.6-7

Bài trích sách Gióp.

¹ Bấy giờ, ông Gióp lên tiếng nói :
Cuộc sống con người nơi dương thế
chẳng phải là thời khổ dịch sao ?
Và chuỗi ngày lao lung vất vả
đâu khác gì đời kẻ làm thuê ?
² Tựa người nô lệ mong bóng mát,
như kẻ làm thuê đợi tiền công,
³ cũng thế, gia tài của tôi là những tháng vô vọng,
số phận của tôi là những đêm đau khổ ê chề.
⁴ Vừa nằm xuống, tôi đã nhủ thầm : “Khi nào trời sáng ?”
Mới thức dậy, tôi liền tự hỏi : “Bao giờ chiều buông ?”
Mãi tới lúc hoàng hôn, tôi chìm trong mê sảng.
⁶ Ngày đời tôi thấm thoát hơn cả thoi đưa,
và chấm dứt, không một tia hy vọng.
⁷ Lạy Đức Chúa, xin Ngài nhớ cho,
cuộc đời con chỉ là hơi thở,
mắt con sẽ chẳng thấy hạnh phúc bao giờ.

Đó là lời Chúa

Bài đọc 2 1 Cr 9,16-19.22-23

Bài trích thư thứ nhất của thánh Phao-lô tông đồ gửi tín hữu Cô-rin-tô.

¹⁶ Thưa anh em, đối với tôi, rao giảng Tin Mừng không phải là lý do để tự hào, mà đó là một sự cần thiết bắt buộc tôi phải làm. Khốn thân tôi nếu tôi không rao giảng Tin Mừng ! ¹⁷ Tôi mà tự ý làm việc ấy, thì mới đáng Thiên Chúa thưởng công ; còn nếu không tự ý, thì đó là một nhiệm vụ Thiên Chúa giao phó. ¹⁸ Vậy đâu là phần thưởng của tôi ? Đó là khi rao giảng Tin Mừng, tôi rao giảng không công, chẳng hưởng quyền lợi Tin Mừng dành cho tôi.
¹⁹ Phải, tôi là một người tự do, không lệ thuộc vào ai, nhưng tôi đã trở thành nô lệ của mọi người, hầu chinh phục thêm được nhiều người. ²² Tôi đã trở nên yếu với những người yếu, để chinh phục những người yếu. Tôi đã trở nên tất cả cho mọi người, để bằng mọi cách cứu được một số người. ²³ Vì Tin Mừng, tôi làm tất

cả những điều đó, để cùng được thông chia phần phúc của Tin Mừng.

Đó là lời Chúa

Tin Mừng

Mc 1,29-39

✠ Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Mác-cô.

²⁹ Khi ấy, vừa ra khỏi hội đường Ca-phác-na-um, Đức Giê-su đi đến nhà hai ông Si-môn và An-rê. Có ông Gia-cô-bê và ông Gio-an cùng đi theo. ³⁰ Lúc đó, bà mẹ vợ ông Si-môn đang lên cơn sốt, nằm trên giường. Lập tức họ nói cho Người về tình trạng của bà. ³¹ Người lại gần, cầm lấy tay bà mà đỡ dậy ; cơn sốt dứt ngay và bà phục vụ các ngài.

³² Chiều đến, khi mặt trời đã lặn, người ta đem mọi kẻ ốm đau và những ai bị quỷ ám đến cho Người. ³³ Cả thành xúm lại trước cửa. ³⁴ Đức Giê-su chữa nhiều kẻ ốm đau mắc đủ thứ bệnh tật, và trừ nhiều quỷ, nhưng không cho quỷ nói, vì chúng biết Người là ai.

³⁵ Sáng sớm, lúc trời còn tối mịt, Người đã dậy, đi ra một nơi hoang vắng và cầu nguyện ở đó. ³⁶ Ông Si-môn và các bạn kéo nhau đi tìm kiếm. ³⁷ Khi gặp Người, các ông thưa : "Mọi người đang tìm Thầy !" ³⁸ Người bảo các ông : "Chúng ta hãy đi nơi khác, đến các làng mạc chung quanh, để Thầy còn rao giảng ở đó nữa, vì Thầy ra đi cốt để làm việc đó." ³⁹ Rồi Người đi khắp miền Ga-li-lê, rao giảng trong các hội đường của họ, và trừ quỷ.

Reading 1

JB 7:1-4, 6-7

Job spoke, saying:

Is not man's life on earth a drudgery?

Are not his days those of hirelings?

He is a slave who longs for the shade,
a hireling who waits for his wages.

So I have been assigned months of misery,
and troubled nights have been allotted to me.

If in bed I say, "When shall I arise?"

then the night drags on;

I am filled with restlessness until the dawn.
My days are swifter than a weaver's shuttle;
they come to an end without hope.
Remember that my life is like the wind;
I shall not see happiness again.

Đó là lời Chúa

Reading 2 **1 COR 9:16-19, 22-23**

Brothers and sisters:

If I preach the gospel, this is no reason for me to boast,
for an obligation has been imposed on me,
and woe to me if I do not preach it!
If I do so willingly, I have a recompense,
but if unwillingly, then I have been entrusted with a stewardship.
What then is my recompense?
That, when I preach,
I offer the gospel free of charge
so as not to make full use of my right in the gospel.

Although I am free in regard to all,
I have made myself a slave to all
so as to win over as many as possible.
To the weak I became weak, to win over the weak.
I have become all things to all, to save at least some.
All this I do for the sake of the gospel,
so that I too may have a share in it.

Đó là lời Chúa

Gospel **MK 1:29-39**

On leaving the synagogue
Jesus entered the house of Simon and Andrew with James and John.
Simon's mother-in-law lay sick with a fever.
They immediately told him about her.
He approached, grasped her hand, and helped her up.
Then the fever left her and she waited on them.

When it was evening, after sunset,

they brought to him all who were ill or possessed by demons.
The whole town was gathered at the door.
He cured many who were sick with various diseases,
and he drove out many demons,
not permitting them to speak because they knew him.

Rising very early before dawn, he left
and went off to a deserted place, where he prayed.
Simon and those who were with him pursued him
and on finding him said, "Everyone is looking for you."
He told them, "Let us go on to the nearby villages
that I may preach there also.
For this purpose have I come."
So he went into their synagogues,
preaching and driving out demons throughout the whole of Galilee.